

Ζερλέντου, Συμειώματα
 Σουηκικῶν χρονικῶν,

Ἀθῆναι

16α.

Ο Κρούσιος (*Annales Suevicae*, Φραγκφούρτη 1596, σ. 802), κατὰ τὰς πληροφο-
 ρίας ἑλλήνων πληρικῶν ἐπισκευθέντων τὴν Τυβίγγην τὸ 1587, σημειώνει:

“Ἐν Ἀθήναις ναὸς ὑπάρχει μέγιστος καὶ πανωρκιότατος τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου, καλούμενος ἀκαμάτη ἐκκλησία, διὰ τοὺς εἰς αὐτὴν εἰσερχο-
μένους, ὑπὸ τοῦ θαυμάζειν τὰ κάλλη αὐτῆς μοιχεύειν [τὰ διὰ μολυβδίδος
 ὑπογραμμισμένα φέρονται ἑλληνιστὶ παρὰ Κρουσίῳ].” Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μέχρι
 τοῦ νῦν ὑπάρχει ναὸς τῷ ἀγνώστῳ θεῷ ἀφιερωμένος καὶ ἡ ἁγία
 τράπεζα τούτου φέρει ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· εἶναι μέχρι τοῦ νῦν →

καλλιστος ὄναός οὗτος διὰ τὰ μάρμαρα δι' ὧν ὠνοδομήθη· ἀλλ'
οὔτε οἱ χριστιανοί, οὔτε οἱ Τούρκοι χρῶνται αὐτῷ».

Ὁ Ζερλέντης (αὐτόθι, σελ. 25, σημ. 2) ~~ὑποσημαίνει~~ : «Περὶ
τοῦ ὀνόματος ἀναμάτη : Θ. Ν. φιλαδελεξέως, ἱστορία τῶν
Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἐν Ἀθήναις 1902, τόμ. Α', σελ. 174.